

Der staar: Hvis man faar en Olfkat, indtræde disse Forandringer; thi jeg tænker nemlig, at den ærede Ordfører har, inden han kom med dette, vistnok været nogenlunde sikker paa at have Olfkatten i Baghaanden. Den ærede Ordfører og hans Medforslagsstillere vare ikke saa snart komne med deres „hvis“, førend det blev beparet ovenfra, førend den ærede Finansminister kom med sin Olfkat. Men naar jeg delvis kan være enig med den ærede Ordfører i, at det maatte ikke ser saa lyst ud, som man kunde ønske, og som vi andre kunde ønske for Alderdomsforsørgelsens Styld, saa er det af mange Grunde. Vi have jo i denne Tid fra en Side, som maa erkendes for særlig sagkyndig, hørt, at det er saa som saa med denne Olfkat. Det sidste Aftstykke, vi i denne sidste Tid have faaet, gaar ud paa, at der rimeligvis ikke kommer nogen Skat ud af det, at der ikke bliver Butser af det Skind, den ærede Ordfører har været med til at skære. Vi have hørt af den højeste Autoritet, tør jeg nok sige, i Bryggerverdenen, at hvis vi gennemføre denne Lov om Olfkatten, bliver Enden paa det hele, at der slet ikke kommer nogen Skat. Derfor vil jeg af de her anførte Grunde gerne sige, at det kan være usikkert nok, om man overhovedet fra nogen af Siderne faar noget ud af denne Sag. Jeg ønsker ikke, at der skal komme noget ud deraf. Selv om Tidspunktet for Indbringelsen af Forslaget om Alderdomsforsørgelse har været bestemt af Hensyn til Olfkattens Indbringelse, tror jeg, at efter at vi have faaet Alderdomsforsørgelsesforslaget frem paa den politiske Dagsorden, vil det ikke komme ud deraf igen, førend Spørgsmaalet er løst. Jeg haaber, det vil ske, og skulde det glippe med Olfkatten, og Bryggerne faa Ret i, at vi ikke faa en Olfkat paa denne Maade her, saa tænker jeg, at det første, Forslagsstillerne med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen ville gøre, er at se sig om efter andre Midler til at gennemføre den og først da kommer Tidspunktet for den ærede Ordfører til at tale om Hensigt. Hvis det nemlig skulde vise sig, at Forslagsstillerne, de ærede Medlemmer fra Kjøge (Hørup) og Rolding (Berg), skulde opgive deres Arbejde paa Alderdomsforsørgelsen, saa snart Olfkatten var vel af Vejen, saa kunde den ærede Ordfører have Ret i, at Alderdomsforsørgelsen kun var kommen som et Middel til at blive af med Olfkatten, men hvis derimod de nævnte ærede Forslagsstillere, og jeg tænker flere Medlemmer af dette Ting fastholde denne Opgave med Hensyn til Alderdomsforsørgelse uanset, hvorledes det

gaar med Olfkatten, saa vil den ærede Ordfører ikke faa megen Glæde af at illustrere Hensigten med at indbringe Alderdomsforsørgelsesforslaget. Der skulde være slet saadan en særlig Fortræd mod Alderdomsforsørgelsen derved, at Forslaget kom raat og usødet; lige saa raat, som det var sendt til Udvalget, blev det præsenteret her igen, og den ærede Ordfører vilde mene, at man herved havde vanstelliggjort Arbejdet i denne Sag. Jeg forstaar ikke den ærede Ordførers Udtalelser i denne Henseende. Vi ere endnu ikke ved sidste Behandling af Sagen, og selv om Alderdomsforsørgelsesforslaget vedtages her, saa er der Tid endnu for ærede Medlemmer, der arbejde i denne Sag, at forbedre Forslaget til 3dje Behandling, og hvis endelig den ærede Ordfører skulde frygte for, at man ikke kan naa 3dje Behandling, saa staar det i hans Magt at foreslaa, at vi vende tilbage til Udvalget med hele denne Historie og senere genoptage 2den Behandling. Jeg antager, at hvis den ærede Ordfører stillede et saadant Forslag, vilde der være nok til at vedtage det, og saa kunde den ærede Ordfører faa Beslighed til at tage haade det raat og bedste bort, som han finder i Alderdomsforsørgelsesforslaget. — Jeg tror nu, at jeg har omtalt de væsentligste Momenter, der ere fornødne med Hensyn til Flertallets Forslag. Maatte jeg i Forbigaaende maa bemærke, at naar jeg sagde Flertallet, saa ser jeg nok, at i Betænkningen fremtræde de ikke officielt som Flertal. Der er et Mindretal paa 6 Medlemmer og dernæst et andet Mindretal paa 4 Medlemmer. De første 6 Medlemmer følge Ordføreren, og de 4 ere Højres Medlemmer af Udvalget. Jeg ser nok, at de i Betænkningen fremtræde som selvstændige Partier eller Grupper, men det er besøjet at betegne dem som Flertal, efter som de ere enige med Hensyn til de stillede Vædringsforslag. Jeg tør vel sige, at det er en Befræstelse af den Maade, hvorpaa hele denne Sag er bleven behandlet, at det ikke har været den ærede Ordførers Parti — saa vidt jeg har forstaaet det — om at gøre særlig at søge nogen Forstaaelse til den Side, hvor jeg staar, hvorimod vi jo have haft Fornøjelsen at se, hvor let og glat de 2 Mindretal, som den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) staa i Spidsen for, have fundet hinanden. Jeg tror det altsaa berettiget, naar man ser hen til Resultatet, at betegne de 2 Mindretal som et Flertal, der lykkelig have fundet hinanden i fælles Forstaaelse af hvad Tiden og Situationen krævede af dem. Ganske vist er der